

stiller sig væsentlig paa Publikums Standpunkt imod Opfinderne, saa stillede det, vi havde for igaar, sig væsentlig paa Opfindernes Standpunkt imod Publikum; thi jeg tror, at det er Noget, som er overordentlig vigtigt, at man ved saadanne Love stiller sig paa Befolkningens Standpunkt og ikke paa Opfindernes. Men jeg tror paa den anden Side ogsaa, at der er den Lighed mellem de to Lovforslag, at de begge i høi Grad ville indskrænke den almindelige Handfrihed, og det er et Spørgsmaal, om man ikke i den Henseende ved dette Lovforslag gaar noget for vidt. Der er ganske vist for Regjeringen, forekommer det mig, lige over for dette Forhold den Undskyldning eller det Forsvar med Hensyn til Indskrænkningen af Handfriheden; at det nu engang er Befolkningens Sædvane og Lænsæt her i Landet, at den gjerne vil benytte Regjeringen eller Styrelsen baade som Gølbomme og tillige til Syndebuk; den forlanger hos Styrelsen at finde Hjælp i alle Livets Fataliteter og Forlegenheder. Deraf kommer det naturligvis, at der gives en stor Mængde Politilove, og disse ere nu ganske vist komne tilstede i en saa stor Udstrækning — vi have jo baade Vandpolititi-, Landpolititi-, Sundhedspolititi- og Industripolitilove foruden en Masse andre — at det rigtignok forekommer mig, at, medens den politiske Frihed her i Landet synes at være, i det Mindste efter min Mening, fuldkommen tilstrækkelig, saa begynder det efterhaanden at knibe lidt med den personlige Frihed; men jeg tror paa den anden Side, at der lige over for dette Forhold er et Ønske hos Befolkningen om, at der fra Regjeringens Side maa gribes noget ind lige over for den overhaandtagende Svindel eller Humbug, der drives med saadanne Artikler. Om nu denne Lov rammer det Nette ved at forbyde Handel med saadanne Ting, anser jeg rigtignok for noget tvivlsomt. Det vil efterhaanden blive meget vanskeligt for de Handlende at kunne finde Rede i, hvad det egentlig er, de maa handle med, eller ikke, naar vi baade faae den indenrigsministerielle og den justitsministerielle Patentlov ud; der vil kunne opstaa store Vanskeligheder i denne Henseende. Det kunde man imidlertid vel nok komme ud over, naar det blot var givet, at den Undersøgelse, som skulde finde Sted, virkelig blev i alle Henseender saa grundig og nøjagtig, at den gav Betyrrelse for, at intet Andet vilde blive forbudt, end hvad det var i højeste Grad ønskeligt at se forbudt; men jeg tvivler noget om, at det høie Ministerium vil være i Besiddelse af de Kræfter, de Midler, som behøves, til Foretagelsen af en saadan Undersøgelse, og dersom denne Undersøgelse ikke i alle Tilfælde foretages med stor Nøjagtighed efter bestemte Regler og uden nogen forudtagen Mening om, hvorvidt der bør gives Tilladelse til at forhandle et Middel eller ikke, vil der jo opstaa en stor og begrundet Misnøje, idet de Midler, som det tillades at sælge, jo derved faae et Stempel paa sig, som giver dem i

og for sig en højere Værdi, end der egentlig billigt vil tilkomme dem. Det er derfor forekommet mig, at, medens det vel er rimeligt, at der gøres Noget med Hensyn til dette Forhold, saa gaar dog nærværende Lovforslag noget for vidt, og jeg vil i alt Fald henstille, om man ikke kunde indskrænke sig til i Stedet for et Forbud mod Forhandling, en Indskrænkning i Handfriheden, at udstede en Befjendtgjørelse om Sammensætningen af de Artikler, som være Gjenstand for Forfærdigelse eller Indførsel her i Landet, hvilken Befjendtgjørelse da maatte være tilstrækkelig for Publikum til at tage sig i Agt for at blive alt for meget narret. Naar en saadan Befjendtgjørelse, en saadan Aduarsel til Publikum udgik, tror jeg, at Regjeringen i fuld Maade vilde have fyldestgjort den Omsorg, som Befolkningen kunde forlange, at den skulde have for dens almindelige Velbefindende og for dens Lommer. Imidlertid skal jeg ikke paa nogen Maade være saa streng imod dette Lovforslag som det ærede kongevalgte Medlem, der nylig talte (Fischer). Det forekommer mig, at hans Kritik er noget strengere, end der egentlig er Grund til, navnlig naar det ærede Medlem aldeles benegtede enhver Anledning til at foretage Noget med Hensyn til denne Sag. Det er dert, at jeg væsentlig er uenig med det ærede Medlem. Jeg finder vel, at der er Anledning for Regjeringen til at foretage Noget, men jeg er derimod i Tvivl, om det er rigtigt at gaa saa vidt, at man under Straf forbyder Forhandling af saadanne Artikler.

Justitsministeren: Det ærede 5te kongevalgte Medlem (Fischer) begyndte med at omtale, at det skulde være en almindelig erkjendt Regel i Krigsførelsen, at Seirherren forfulgte Seiren saa vidt muligt. Han ublede deraf, at det vilde have været naturligt, om Seirherren i Kvassalverloven, som han omtalte sig, var gaaet videre ad den Vej, som betegnes ved det foreliggende Lovforslag, men derimod var det ham usforklarligt, at Justitsministeren kunde være fremkommen med det Lovforslag, som er Gjenstand for Forhandling for Liden, idet dette formentlig staar fuldstændig i Strid med den Anskuelse, Justitsministeren tidligere havde gjort gjældende, hvad Kvassalverlogvinningen angaar. Dersom det nu forholdt sig saaledes, at det var naturligt, at Flertallet i Landstinget i Fjor i Kvassalverloven vilde gaa frem ad den Vej, som antydes i det foreliggende Lovforslag, vilde det altsaa være et overmaade godt Bærsel, som derved blev givet af det ærede kongevalgte Medlem for det foreliggende Lovforslags Skjæbne. Jeg kan heller ikke Andet end antage, at det ærede Landsting, som i forrige Samling havde et meget aabent Øie for Nødvendigheden af at beskytte den mindre oplyste Del af Samfundet mod de Farer, hvorfor den kunde være udsat, netop paa Grund af dens Ukyndighed i, hvad der staar i Forbindelse med Helbredelse af Sygdomme og des-